

at anbringe de Umhndiges Penge. Jeg kan ikke forstaae Andet, end at de stærke Udtalelser, der gaae ud paa at fastholde Anbringelsen i faste Eiendomme, gjøre dem til Midler til at ophjælpe høie Priser paa Landeieendomme og til at skaffe Lethed i at faae Penge i visse Egne. Det, der for mig er Hovedsagen, er, at vi dog nu ere komne paa det Stadium, at Staten garanterer, da jeg anseer Sikkerheden for det Vigtigste; men saa maa den Mand, der er øverste Pupilautoritet og samtidig som Medlem af Regjeringen har et Hensyn at tage til Statens Sikkerhed, under visse Forhold kunne sige: Den Anbringelsesmaade, vi hidtil have anseet for ubetinget sikker, kan jeg ikke ansee for saa sikker, at man bør vedblive at bruge den alene. Jeg er ganske enig med det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 3die Valgkreds (A. Hage) i, at saasnart de kongelige Obligationer ingen Sikkerhed byde, ville Prioriteter i Landeieendomme efter de nuværende Priser og efter de Taxationer, hvorfor vi have saa mange sørgelige Erfaringer, langt mindre byde Sikkerhed. Jeg antager, at Udlaan i Landeieendomme af $\frac{3}{5}$ af Værdien efter de Taxationer, vi have havt, paa ingen Maade til alle Tider have saa god Sikkerhed som den kongelige Obligationer give, og netop derfor troer jeg, at det er rigtigt, at denne Bestemmelse ligger i Haanden paa den Mand, der baade som øverste Pupilautoritet vil tage Hensyn til de Umhndiges Sikkerhed, og som Medlem af Regjeringen vil tage et stærkt Hensyn til Statens Sikkerhed. Med denne min Anskuelse kan jeg ikke nægte, at jeg kun føler mig lidet tiltalt af Underændringsforslaget; thi det staaer i fuldstændig Strid med min Anskuelse, at det skulde være rigtigt, at der skal gives ubetinget Fortrin til Udlaan i faste Eiendomme. Jeg troer, at det er rigtigt, at Pengene nu og da indsættes som Laan i faste Eiendomme, og at man maa gaae meget varselomt tilværks for ikke at forstyrre Forhold, der engang eksistere; men jeg kan tænke mig Tider, hvor det Medlem af Regjeringen, der forestaaer de Umhndiges Midler, naar Staten sikker Alt, hvad der indestaaer i Overformynderierne, ingenlunde vil fortrinsvildt vælge Udlaan i faste Eiendomme. Jeg vilde synes bedre om en

anden Redaction af Forslaget, men maaskee stemmer jeg derfor, som det foreligger, fordi Ændringsforslaget muligens saaledes lettere vil gaae igjennem, fordi der er en større Stemning derfor, og fordi det altid er en Forbedring, men rigtignok en saa lille Forbedring, at jeg ikke kan finde mig meget tilfredsstillt ved dets Vedtagelse. Det er kun et Fingerpeg i den rigtige Retning.

Alberti: Med Hensyn til det Spørgsmaal, som det ærede Medlem for Maribo Amts 1ste Valgkreds (H. Hage) rettede til mig, skal jeg blot i Almindelighed bemærke, at naar jeg bestyrer en Sparekasse, saa følger jeg de Love, som ere foreskrevne for denne Sparekasse og kan ikke der gaae efter mine egne Beslutninger. Jeg maa imidlertid sige, at den ærede Taler fra Maribo Amts 1ste Valgkreds synes mig at være i Vildere, naar han sammenligner et Overformynderi og en Sparekasse, thi en Sparekasse er paa Grund af Omstændighederne meget ofte udsat for Opsigelse, hvilket et Overformynderi ikke er. Dertil kommer; den Lov, som vi her omtale, sikker Overformynderiet en stadig Tilgang, og dersom vi gaae ud fra den Forudsætning, at Nationalformuen sørges, og at Lovgivningen om Umhndiges Alder bliver den samme, kan man forudsætte, at Overformynderiets Capital stedse vil sørges. Dersom de Herrer ville undersøge, hvilke Summer der staae i Overformynderierne, navnlig efterat Forandringen i Henseende til Umhndighed i 1858 er foregaaet, ville De maaskee finde, at Overformynderiernes samlede Capital er i Stigen. Et Overformynderi behøver ikke realisable Papirer saaledes som Sparekasserne, fordi Overformynderen ingen Opsigelse faaer; der bliver kun afkrævet ham Penge, naar hans Myndlinge blive 18 Aar, og naar dette skeer, er der Andre, hvis Midler efter Loven strømme ind til ham. Den Sammenligning, som det ærede Medlem vilde drage, passer derfor efter min Forestilling meget slet. — En anden æret Taler (Alder) meente, at dette Ændringsforslag, med Hensyn til hvilket jeg finder Betænkelighed, ikke skulde være kommet for seent; men jeg maa dog sige, at et Ændringsforslag, der er forkastet med en stor